

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2014 / december

A választások éve

Egy ideig azt fogjuk mondani, a 2014-es év a választások éve volt. Választások a világban és választások az egyházban. Van-e hasonlóság és van-e különbözőség? Vagy itt is csapatok vannak és nem közösségek, itt is önjelöltek és nem elhívottak? Válasz előtt nézzünk körül.

A mai embernek, a mai társadalomnak ez az egyik legnagyobb nyomorúsága, hogy elveszítette a tízparancsolatot. Vannak, akik azt hiszik, hogy elavult már a több ezer éves használatban, ezért új kőtáblákat faragnak, megcsalják önmagukat és az embereket. Ezen már nincs ott az Isten neve, ezen már nem bűn lopni, csalni, paráználkodni, ezen már nem kell tisztelni senkit. Úr a mammon és a testiség.

Nézzünk a mai tékozló fiúra is, akinek mit számít család, otthon, hűség, tisztesség, becsület, munka. Van mani, van ital, vannak haverok. Elveszik a vagyont, jön a nélkülözés, jönnek a betegségek. Már egyedül vagy. Vesztes vagy. Bűnös vagy. Nem kellesz senkinek!

De Valaki még így is, még most is, vár és szeret. Csak el kell Hozzá jutni! De hogyan?

Akkor most vegyük elő az elfelejtett kőtáblákat! Most, amikor ifjaink bizonytalan útnak indultak, amikor a fehéret feketének, a hazugságot igazságnak mondják és a szentet szemébe tiporják, kettőzött erővel mondjuk: van Ura a világnak! Ez legyen figyelmeztetés, de bátorítás is. Csak nem lehet a Sínain megállni, tovább kell menni a másikへgyre, a Golgotára.

Mert csak így van remény, sőt annál több.

Ebben az országban, s itt, Dunamelléken is van népe Istennek. A hívók közössége, Krisztus egyháza, amely küldetésében él. Gyülekezetek, amelyek közösségi alkalmakon és hívó tagjaik mindennapi életében tesznek tanúságot az isteni szeretetről, a betöltött törvényről és a megérdemelt büntetés helyett a kegyelemről. Az egyház küldetése az evangélium hirdetése mindenkinek, felelőssége, hogy láthatóan, érthetően és érezhetően jelen legyen a világban!

Felelősök vagyunk egymásért, a mai tékozló fiúkért, a közböcsőkért. Embertársunk Krisztushoz vezetése az új evangélizáció útja és a kísérő által az újra-evangélizáció lehetősége a szolgálat által.

Hálát adok a dunamelléki gyülekezetekért, a tizennégy újbabbért, amelyek egy-két éve alakultak, és a több évtizede, vagy évszázada óta meglévőikért, Isten kegyelméből mindig megújulóikért. Szükségünk van megújulásra, mert képzel-

jük el, ha a tékozló fiú előbb találkozik velem, a szeretet nélkül törvényeskedő, otthon maradt testvérével, vagy ha olyan beszédet mondunk, amely a templomban érvényes, de odakünn már nem.

Hálát adok az elhívott lelkipásztorokért, akiknek élete nyitott könyv a gyülekezet előtt, akinek el kell viselni, hogy párválasztásukat százan minősítik, akinek gyermekét százan nevelik, vagy nevelését véleményezik. Szeretem-e őket, ahogy ők is elfogadnak engem, páromat és családomat? Mi együtt vagyunk gyülekezet. Nem csapat, közösség!

Ez a közösség választ megyei, kerületi tisztségviselőket. Magunk közül választunk, a keresztyén életvitel, a kegyesség, a kapott talentumok alapján, keresve Isten akaratát, az Ő választását. A választásban kölcsönös bizalom van. Egyik fél sem élhet vissza vele.

Most először is megköszönöm minden lelkészi és nem lelkészi tisztségviselőnek az elmúlt hat évben köztünk és értünk végzett munkáját, szolgálatát. Külön is hálát adok azért a kerületi főjegyzőért és azért az esperesért, akikkel az elmúlt hat évben összerendelt az Úr, a választók bizalma. Hálát adok a névtelenekért, az esperesi és a püspöki hivatal minden tagjáért, odaszánt életükért és munkájukért, a felém megnyilvánuló szeretetükért. Tegye ezt meg mindenki a saját szolgatársával, szolgatársaisaival! Mellettük és velük élhettem meg, hogy mit jelent a szolgatársi közösség.

A következő hat évre már választottunk. Abban a kiváltságos helyzetben írhatom e sorokat, hogy a neveket még nem tudjuk. Tiszta szívből, elfogultság nélkül kérjük rájuk Isten áldását.

A naptárra nézek, vasárnap advent első vasárnapja, kezdődik az adventi út. A várakozás a készülődés egyik jellemzője, hogy az „én”-ről áthelyeződik a hangsúly a „te”-re.

Az „én” helyén megjelenik az Isten, hogy megszülessen bennem a szeretet. Az Úr angyala most is szól: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”

Az „én” helyén megjelennek a rám bízottak, a szerettem. De megjelennek-e az elesettek, a közböcsők, a tékozló fiúk, a félelemben élők, a lelkileg összetörtek, a virtuális világ elveszettjei?!

Veres Sándor

Élet a teológián

2014. ősz

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK:

A teológia évkezdő csendesnapjait hagyományosan a tahi Sion hegyén tartottuk, a témája a **VÁLTOZÁSOK – VÁLASZTÁSOK – VÁRAKOZÁSOK** volt, központi igéje pedig: „*Méltón ahhoz az elhíváshoz*” (Ef 1,1). A csendesnapon előadást tartott *Zsengellér József* dékán a „**Választások a Szentírásban**” címmel, valamint *Tőkéczi László* főgondnok, aki a magyar társadalomban bekövetezett és várható változásokról szolt. Mindig népszerű programként professzorok, tanárok tartottak bibliaköröket, *Siba Balázs*, a kar új adjunktusa pedig kreatív **élettörténet-feldolgozást** vezetett. *Szabóné László Lilla* lelkész, a kar új óraadó tanára tartotta az esti evangélizációt. „Istenes **népdalok – népies dicsérek**” címmel koncertet adott *Négyesi Adrienn* és férje, *Trieb László* egykori diákok. Nem maradt el az esti zsíros kenyerezés és novellaolvasás sem. Évkezdő **úrvacsorás istentiszteleten** *Szabó István* püspök igehirdetésben buzdította a diákságot. „Mi vár ránk az évben, lelki motivációink” volt a címe az évfolyamóráknak. A két nap során sok beszélgetéssel, bibliakörökkel, imaközösséggel készültek a diákok az évre.

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2014/2015-ös tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendégelésen:

egyházkerület, teológia, Presbiteri Szövetség, Kálvin Kiadó, Ferencvárosi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala, vértessaljai egyházmegye, zsinati iroda, északpesti egyházmegye, tolnai egyházmegye, délpesti egyházmegye, Ráday Gyűjtemény, Károli Gáspár Református Egyetem

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Édes Gábor* V. éves közösségi presbiter vezetésével. Adventben **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Pogrányi Károly* diósi lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre körüli** alkalmon *Békési Sándor* professzor és *Bölcsföldi András* spirituális mesélt az életéről, a csendesnapon pedig *Siba Balázs* adjunktus és *Szabóné László Lilla* óraadó tanár. Népszerű lett a hétköznapokban a „**K-edd meg!**”, ahol kedd délelőttként valaki(k) saját készítésű ételekkel üdíti fel társait a zsibongóban. Több spontán akciót is kezdeményeztek a diákok: kirándulást, közös színházlátogatást, filmklubot.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója „**A hit kerete**” köré épült (ige, imádság, közösség, szolgálat) az ApCsel 2,42 alapján: „**Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.**” Ezen kívül vendégek voltak: *Tőkéczi László* egyetemi tanár, *Dianne Collard* missziós lelkész, az „*Úgy döntöttem, megbocsátok fiam gyilkosának*” c. könyv szerzője, lelkész stand up-on *Makay László* és *Szontágh Szabolcs*.

Otthonóra Dianne Collard-dal

Gyúrói teológusnapon

A diákok kezdeményezésére úrvacsorás istentiszteleten voltak együtt a Ráday Felsőoktatási Diákotthon lakói, és vendégül fogadták több más egyházi kollégium lakóit is. Igét hirdetett *Sebestyén Katalin* lelkész. A lelki alkalmak szervezésben segítség volt *Horváth Tünde* IV. éves teológus, hitéleti presbiter.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2014/2015-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztek, melyben tevékenyen részt vett *Masri Mona és Kiss Diána* III. éves teológus. Ezek helyszínei az alábbiak voltak:

Rákosszentmihály-Sashalom, Gyúró, Tolnai Református Egyházmegye (*Madocsa, Paks, Szedres, Dunaföldvár, a missziós csendesnapon: Madocsa, Paks*), **tenkei** ifjúsági konferencia (Partium), **Apostag, Gyulafehérvár** és környéke (Erdély, Küküllő-mente): *Gyulafehérvár* (gyermekprogram is), *Szászsebes, Alsókarácsonyfalva, Búzásbocsárd, Bénye, Bethlenszentmiklós, Balázsfalva, Túr, Boldogfalva, Küküllővár, Ócsa, Órmező, Szokolya*, evangélicizációs szolgálat: **Schweitzer Otthon**, (5 fő) **Százhalombatta** (5 fő), **Mátyásföld** (7 fő)

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervezett (és támogatta) nyáron a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Építőtábor volt a **Mezősége**n a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével. Gyermekotthonosoknak szerveztek táborot teológusok az erdélyi **Zsobokon**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőrző keresztény táborot és építőtábort.

EGYÉB PROGRAMOK:

Nyáron is szerveztek a teológusok a Parókia portállal együtt nagyszabású interaktív kiállítást a **Művészek Völgyében**, melynek címe: **Átutazó**n, témája az utazás, életút, úton járás volt. Templomi kiállítással, videoinstallációkkal, beszélgetésekkel, vetített képes előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytattak kulturális missziót a Völgyben, közelebbről Taliándörögdön a templomkertben. Az irodalmi kávéház keretében **Ravasz-Áprily emléktúrát** szerveztek a Pócsmegyer-leányfalui gyülekezettel, ahol Leányfaluról indulva a hegyen átkelve érkeztek az Áprily-völgybe, Dunabogdányba, közben pedig idézeteket olvastak fel a két jeles reformátustól.

Bölcsföldi András spirituális

KÖZGYŰLÉS

2014. november 6.

Püspöki jelentés

Előterjesztő: Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A tegnapi újszövetségi igében mondja Megváltónk, amikor tanítványait bátorítja, akiket barátainak nevez: „Amikor a zsinagógákba a hatóság és felsőbbség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, mert a Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell.” (Lukács 11,11-12)

Krisztus szavai a tanúságtevőkhöz szólnak, azokhoz, akiket az ige és a hit által új életre hívott el, az anyaszentegyház közösségébe, hogy ott mind az üdvösségig megtartsa őket. Nekünk is szól hát a buzdítása. Bár vannak, akik szerint a keresztyéneknek nincs szükségük apológiára, s éppen erre a szakaszra hivatkozva állítják ezt, mondván, Jézus azt tanácsolja, hogy ne aggodalmaskodjunk önmagunk védelme felől, ne keressük se a módját, se a tartalmát, hogy miképpen szóljunk az üdvözítő hit igazsága mellett, mert hiszen a Lélek majd megtanítja, hogy mit kell mondanunk. Ismerjük el, van valami létjogosultsága ennek a felvetésnek, és tapasztaljuk is, különösen

nehéz helyzetekben, hogy Isten Szentlelke csodálatos módon tudja eltörölni előre elkészített jó és okos gondolatainkat, szép és hatásos szavainkat, megfundált érveinket, és ad helyükbe egyszerű és világos, elemi igazságokat. Éppen olyan egyszerűen, ahogyan itt Jézus világosan mondja: abban az órában majd megtanít benneteket... Ugyanezt némi okkal kiterjeszthetjük a keresztyénség, és közelebbről egyházunk és még közelebbről egyházkerületünk közösségének útkeresésére is. Sok mindent tervezzünk, sok mindent veszünk számba, latolgatunk, mérlegelünk, készülünk folytonosan, s aztán azt tapasztaljuk, hogy Isten a legegyszerűbb és sokszor általunk alkalmatlannak vagy éppen unalmasnak tartott úton vezet el a megoldáshoz, vagy nyit kaput úgy, hogy előtte mi már mindenféle kulccsal próbálkoztunk, talán kerülő utakkal is, aztán egyszer csak teljes igazságában ragyog az ige: imé, ajtót nyitottam előtted, melyet nem zárhat be senki (Jelenések 3,8). Mindazáltal, amennyire tudjuk, hogy magabiztos készülleteink gyakran elporladnak, annyira biztos az is, hogy Krisztus itt döntően az erőtlenség önmagunk elhagyása, az aggodalmaskodás és a csüggedés ellen óv. Aki megízlelte a kegyelem jóságát, kétségtelenül nem aggodalmaskodik már, de magabiztos sem lesz, hanem inkább hálás örömmel várakozó. Ezzel a buzdítással kezdjük egyházkerületi közgyűlésünket, amely a mögöttünk álló hentesztendei ciklus utolsó közgyűlése.

Főtiszletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Nem szokatlan, mégis hálára indító, hogy ma nem megszokott helyünkön, a Ráday Kollégiumban vagyunk együtt, hanem Kecskeméten, a 450 esztendő fennállását ünneplő kollégiumban. Kecskemét ezt az esztendőt ennek a jubileumnak a jegyében töltötte, több ünnepség és megemlékezés volt már, és köszönjük, hogy egyházkerületünk közössége most így, együtt ebben a formában is köszönheti a Kollégiumot és hálát adhat Istennek megtartásáért. A Kollégium 450 esztendeje jelzi számunkra egykori helyzetünket is itt, a Duna mentén, a hódoltságban: jelzi a sziget-létet, amikor csak egy-egy nagyobb mezővárosban, meg a pusztákon és bujdosásban élt Isten népe. Ezek a helyek, Kecskemét, Kőrös, Cegléd, Halas, Tolna és még néhány voltak a 16-17. században azok a megtartó helyek, ahol a templom mellett iskola is, kollégium is állt, ahonnan újra meg újra kirajzott az Istennek szolgálók sora. Ugyanakkor a kollégium itt is jelzi a magunk korát is. Most sem pusztán szép emlékek köré gyűltünk, hanem egy élő és munkálkodó közösség körébe. S amit munkálnak, jelzi megváltozott helyzetünket, a magyar társadalom utóbbi évtizedeinek gyökeres átalakulását, annak feszültségeit és terheit, s ez bennünket útkeresésre ösztökél, és reménnyel is buzdít. A nyugati civilizáció révült magabiztossággal őrli porrá a maga szilárd alapjait, olyan doktriner eltökéltséggel igyekszik felszámolni kultúrájának építőelemeit, amelyet szinte csak az 1950-es években láttunk és hallottunk. A szerzés mámorába rántott ember pedig alig-alig veszi észre, hogy hátát lappogató, kínáltató, ráujjongó cimborái – az önteltség, az önistenítés, az önzés és az énzés – voltaképpen ember-voltából forgatják ki, s teszik alacsony bérért termelő, s megtermelt javait többszörös áron megvásárló üzemi egységgé. A jó, az igaz és a szép – focinyelven szólva – legfeljebb is csak véleményes helyzetekbe kerülhetnek, a szabadság kiüresedik, mert elveszti belső tartalmát. Milyen jó tudni, hogy ebben a legújabb-kori „hódoltságban” vannak helyek, szigetek, kisebb és nagyobb közösségek, ahonnan a Krisztust szolgálók sora indulhat útra. Köszönjük, hogy itt lehetünk, Isten éltesse és tartsa meg a kecskeméti szent eklézsiát és kollégiumát.

A mai napon, szokás szerint, lelkipásztorokat bocsátunk ki és szentelünk a szent szolgálatra. Ez is mindig jel, Isten hűségének a jele, hiszen azt éljük át ilyenkor, hogy az Úr gondoskodik népéről, pásztorokat ad, hogy az evangéliumhirdetés szolgálatában a hit és az ige által vezessék az Ő népét. De tegyük hozzá, felszentelendő lelkipásztoraink maguk is jel, akiknek fényeskedniük kell, mint az égen a csillagoknak. Buzdítjuk és bátorítjuk is őket, hogy soha nem csüggedve, igaz szívvel, jó hűséggel szolgáljanak elhívó Uruknek, egyházunk közösségében.

Mai közgyűlésünk, mint említettem, cikluszáró közgyűlés, melyen röviden igyekszem összefoglalni azokat a lényeges vonatkozásokat, amelyeket jelül állíthatunk magunk elé a következő időszakra nézve is. Igyekszem elkerülni annak nehézkességét, ami ilyen fordulóknak alkalmával megjelenhet, ti. hogy egyrészt átfogó értékelést kell

adni a mögöttünk álló időszakról, s másrészt mindezt úgy kell tennem, hogy magam is jelölt vagyok a következő időszakra nézve. Előbb ezért hadd szóljak röviden a folyamatban levő választásokról. Úgy tapasztalom, hogy egyházkerületünk gyülekezeteinek, lelkipásztorainak, presbitereinek döntő többsége mindaddig világosan érti és érvényesíti, hogy az új tisztségviselők megválasztásával és beállításával nem tiszteket és posztokat, rangokat és címeket osztogatunk, hanem általunk hívunk és állítunk szolgálatba arra alkalmasnak tartott testvéreket. Ha ezt a látást megőrizzük, akkor megtarthatjuk a választás komolyságát és méltóságát is. Sajnos, néhány helyről visszhangok érkeztek, amelyek azt tükrözik, hogy néhány testvérünk egyáltalán nem érti, mit jelent a szolgálatra való külső elhívás nagy és szent feladata. Hogy ti. (ahogyan hitvallásunk mondja) az egyházban nincs önelhívás (autoklesis), hanem a belső indítást, a belső elhívást külső elhívással kell megerősítenie az egyház közösségének. Ezért aztán tiszteletlen hangok és sejtetések is felszínre kerültek, és ez nincsen így jól. De mindez még orvosolható, a legjobb orvosság pedig az alázat és annak mély megélése, hogy akikre Isten tisztséget bíz, azokra súlyos feladatokat és sok erőt igénylő munkát bíz. E helyről is kérem tisztelettel a szavazó presbitériumokat, hogy a választási törvény előírása szerint igyekezzenek a lehető legpontosabban megfelelni a formai feltételeknek is, hiszen a választási eljárás lévén titkos, a formai hibák orvosolását nem teszi minden esetben lehetővé. Kár lenne az elvesztegetett szavazatokért, két okból is. Egyrészt kár lenne, ha pusztán formai hiba miatt nem vehetnék azokat figyelembe a választási bizottságok, de másrészt még inkább kár lenne, hogy emiatt nem a teljes közösség venne részt az egész választási folyamatban.

Egyházkerületünk elmúlt időszakát röviden két szóval tudom jellemezni, azzal a megjegyzéssel, hogy ellentmondást jeleznek: gyarapodás és fogyás. E kettőben élünk, mégpedig úgy, hogy a gyarapodás jelei bátorítanak és buzdítanak bennünket, míg a fogyás jelei riasztanak. Olykor egyszerre együtt jelenik meg a kettő, akár egy-egy gyülekezet életében is. Ha az egyházmegyékből érkezett jelentéseket elemezzük, szinte mindenhol az a jelzés érkezik, hogy miközben az ún. népmozgalmi adatok némi csökkenést mutatnak (legnagyobb mértékűt a temetések száma, s ez várható is volt), aközben arról számolhatunk be, hogy 16 gyülekezetszervező programunk szép eredményeket és növekvést mutat (ahogy erről a missziói jelentés beszámol), hogy sikerült a szórványgondozás terheit is csökkenteni. Növekedett közoktatási intézményeink száma, némelyik esetében a tanulók száma is ugrásszerűen, s egyre több egyházi fenntartású intézmény működik kerületünkben. Az anyagiak terén is szilárdulás jeleit láthatjuk. (Nem dicsekvésből, hanem hálával mondom, kerületünk a legjobb akadozó egész egyházunkban, olyan helyeken is, ahol a szegénység és a munkanélküliség eleve roppant terhet jelent!) És tele vagyunk tervekkel. Tavasszal arra kértem a gyülekezeteket, hogy röviden jelezzék, milyen anyagi vonzatú terveik vannak a következő néhány évre. Ezek összesítése azt mutatja, hogy egy csapásra egy évi költségvetésünk tízszeresét el tudnánk köl-

teni, annyi a terv, az elképzelés és a szándék. Ez természetesen (hogy fordítsak a szón) nem feledtetni velünk, hogy számos okból több helyen erőtlenedés és fogyás mutatkozik. Ez a két ellentétes erő aztán olykor szélsőségekre is ragadtat. Az egyik oldalon megjelenhet a csüggedés és a lemondás, az önelengedés, amikor elfelejtjük Krisztus ígéreteit, olyannyira hogy már nem is aggodalmaskodunk egyáltalán (mert úgymond minek is?!), s nem érdekes, hogy mit mondunk majd, ha számon kérnek bennünket az emberek, sőt már az sem, hogy mit mondunk önmagunknak elhívásunkról, hivatásunkról, szolgálatunkról, forgolódásunkról. A csüggedés, mely a hitetlen aggodalmaskodásból fakad, mindig a hűtlenség előszobája volt. De szól ebben a helyzetben is jóra buzdító ige: ha mi hűtlenedünk is, Ő hű marad, Ő önmagát meg nem tagadhatja. A másik szélsőség, amikor egy-egy megoldást vagy módszert kiáltunk ki egyetlen üdvözítő útnak (s azért nem aggodalmaskodunk, mert mechanikus elképzeléseink vannak a világról meg az emberről), és mit sem törődve a mások sajátos helyzetével, erőivel, készségével, a magunkét oktroyáljuk másokra, legyen az fast-food keresztyénség vagy éppen mindentől tartózkodó üres tradicionalizmus. Ahogy a csüggedéstől, úgy a projekt-pietizmustól is óvni kell magunkat, mert az egyik halálos kétségbeesés, a másik meddő arrogancia, és ha valaminek, úgy ennek a kettőnek nincs helye az anyaszentegyházban.

Hogy mennyire jól mutatja helyzetünket ez a kettősség, hadd idézzek csak egy-egy szót az esperesi jelentésekből. „Légy erős” – ez a vértessaljai esperes utolsó jelentésének erős és buzdító hangja. Ehelyt hadd köszönjem meg Agyagási István esperes úrnak hűségese szolgálatát, és legfőképpen azt, hogy sok utánajárással, betegségig fáradozva, aztán gyógyulást átélve, nagy önfeláldozással igazi testvéri közösséget formált Vértessalján. „Gyógyulás” – írja jelentésében az északpesti egyházmegye gondnoka, Margit István, s azért ő, mert – mint tudjuk – ez az egyházmegyénk nagy viharokat állott ki, főjegyzője nyugdíjba menván, esperese eltávozván, míg az új főjegyzőt megválasztották, a gyülekezetek életéről a főgondnok tartott beszámolót. Köszönjük neki is, hogy ezt a szokatlan többlet-terhet is elhordozta. „Köszönöm” – mondja rangidős esperesünk, Simonfi Sándor, aki csaknem három cikluson keresztül vezette a Budapest-északi egyházmegyét, s mondhatjuk nyugodtan, jól és példamutatóan vezette közösségét. Számos elképzelését vette át a kerület is, köszönjük, hogy megosztotta velünk. „Magasságok és mélységek között hűség, imádság, öröm és hosszútűrés” – írja a baranyai egyházmegye leköszönő esperese és egyúttal kerületünk mostani főjegyzője, Peterdi Dániel. Akár képletesen is érthetjük szavait, a magasságokból, Baranyából járt szolgálni nagy hűséggel a mélységekbe, a Ráday utcába. Többszörös terheket hordozott, többszörösen látta és viselte mind a csüggedésnek, mind a rajongásnak terheit, de imádságban, örömben, szolgálatban mindig hűségese társunk volt. Köszönjük, főjegyző úr, a csendes, megbízható és állhatatos órállói szolgálatot, köszönjük a kicsik és elesettek bátor képviselését, köszönjük a jó szót mindenki iránt. S hadd idézzek a többiektől is. „Isten volt őrizőnk” – írja a bács-kiskunsági egyházmegye esperese, Hegedűs Béla. Lehet, hogy nem is tartja számon, de espe-

res-gondnoki értekezletünk tanúsíthatja, és magam is tudom, hogy a legtöbb konfliktus-helyzetünkben, akár a megyében, akár a kerületben vagy a zsinaton az ő higgadtsága és szilárdsága volt Isten őrző eszköze számunkra. „Építés és épülés” – írja a Budapest-déli egyházmegyből Illés Dávid. Okkal, hiszen a legtöbb igyekezet és egyúttal a legtöbb sürgetés is építésre, szervezésre, egybetartásra ebben az egyházmegyében mutatkozik. Köszönjük pásztorló igyekezetét, érzékenységét egyházmegyéje egész közösségében. „Remény” – írja a délpesti egyházmegye esperese, Takaró András, aki nem ok nélkül hangoztatja, hogy egyházkerületünkben létszámról, kiterjedésről és szolgálatokról nézve is a legnagyobb egyházmegye esperese, s egyúttal tudja, hogy éppen ezért a legtöbb munka is itt adódik. Köszönjük azt a szinte emberfeletti igyekezetet, ahogyan a gyülekezetek egy irányba tekintő szolgálatát munkálta, felügyelte és segítette. Ehelyt hadd köszönjem meg külön, hogy egyházmegyéjén túl is vállalta a kárpátaljai testvérek megsegítésének szervezését, hogy a Dunamellékről beérkezett adományok koordinálásában nem kevés idegőrlő kanyaron túl is hűséggel megáll. „Pro rege” – írja a tolnai egyházmegye esperese, Rácz József. Talán ebben az utolsó szóban lehetne egész egyházkerületünk irányultságát összefoglalni. Igen, Tolnában is, ahol a legszorongatóbb a szórvány-helyzet és a lelkészhiány, ahol a legrosszabbak az emberi-környezeti kondíciók, ahol a legkönnyebben törhetne felszínre a csüggedés, ott is mindig a Krisztus zászlójára néznek, és tudják: Őretek fáradozunk, Ővele küzdünk, és az Ő erejével győzedelmeskedünk. Merthogy mi nem olyanok vagyunk, mint az a római hadvezér, akiről Tacitus azt írta: jobban szeretett harcolni, mint győzni. Mi a győztes Bárany zászlója alatt állunk, és az Ő győzelmének, büntető áldozatának és megbékítő kegyelmének gyümölcseit élvezzük.

Itt a helye és az ideje, hogy köszönetet mondjak az elmúlt hat esztendő minden elvégzett munkájáért, fáradozásáért, a terhek hordozásáért és egymás imádságban való hordozásáért és erősítéséért. Köszönöm a püspöki hivatal minden munkatársának áldozatos készségét. Köszönöm az egyházkerületi székház vezetésének, élén az igazgató úrral, a terhek hordozását a továbbépítésben, a gondosságot, minden jó ügy hűségese képviselését. Köszönöm az egyházkerületi bizottságok és elnökeik fáradhatatlanságát, az olykor kiütököző közömbösséggel való harcot, a pontos jelentéseket, az inspirációkat. Köszönöm az egyházmegyék vezetésének és köztestületeinek munkáját. És amit máskor az elején szoktam mondani, most a végére teszem: köszönöm lelkipásztoraink, presbitereink, hitoktatóink, gyülekezeti munkásaink hűségét azon az örhe-lyen, ahova Isten őket állította – az ő helyállásuk nélkül értelmetlen minden fokozatos testület munkája, mi több, érettük kell szolgálnia mindennek.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Így ír a fogyásnak és a gyarapodásnak e különös ellentétéről Méliusz Juhász Péter 1565-ben a Sámuel könyvének fordításához írt előszavában: „A világ azt ítéli, hogy magtalan a Krisztus jegyese, csak kevés, elfogyott, majd elvesz, immár nem létszen. De bizonyára igen nagy szaporod-

dó, sok fiakat szült az ő Urának és férjének, a Jézus Krisztusnak. Meddő, mert nem esméri e világot... e világgal, a testtel, a bűnnel, az emberi szerzéssel és bálványimádással nem közösült, nem paráználkodott. Azért Istennek igen szaporodó, sok gyermeket, fiakat szül az Istennel a Szentlélek ihletéséből a Krisztus magvába és érdemében az ige és hit által. De meddő, nem szaporodó e világnak, mert nem hált e világgal, nem ismeri a sötétséget, a bűnt, a Béliált; ezért a bűnnek, ördögnek nem szaporodik, emberi szerzést nem szül, nem követ, hanem mint tiszta jegyes világosság, igazság az ő tiszta jegyesével, a Krisztussal, aki élet, világosság, ártatlan Bárány, ezt követi, ezzel egyesül a Krisztus szűz jegyese.” Még e régi megjegyzés is tisztán és világosan mutatja azt, amiről az imént szoltunk. Hogy micsoda szélsőségei vannak ennek a különös dinamikának, a gyarapodásnak és a fogyásnak. Hogy micsoda ijesztő ereje van a fogyásnak, és micsoda csüggedésekbe lehet hullani. És micsoda önáltatásokba tud ragadni a növekvés, ha elfeledkezünk a titokról, amely e jelek és jelenségek mögött van. A titok pedig igen egyszerű. Ha valaki kézbe veszi Kálvin Institutiójának negyedik kötetét, először talán megrémül, hogy miért foglalkozik Kálvin tartalommal és terjedelemben sokkal többet az egyházzal, mint pl. Isten parancsolataival, vagy a kegyelmi megigazítással. De ha belemélyedünk, megértjük, a reformáció nemzedéke éppen azért tár elénk ennyi múlhatatlan igazságot, intést, bátorítást éppen az egyház kapcsán, mert világosan felismerte, ha nem Krisztusra irányul minden törekvésünk, akkor csak emberi szerzésekkel fogunk bíbelődni. A reformáció nemzedékeinek az volt a drámai felismerése, megrendülése, hogy az Istent kereső ember éppen az egyházba ütközött bele, miközben megváltó Urához igyekezett – az ajtó akadály lett, az út tévútra vitt, a szent hajlék lakhatatlan bűntanyává torzult – az anya mostohánál is rosszabbul bánt fiaival – termékeny lett a szerző világ szerint, meddő maradt az Istennek. Nem csoda, hogy abban a korban mindenki, a legjobbak kivétel nélkül mind az egyházzal foglalkoztak. Hogy miért pang az egyház, hogy miért közönyösek az emberek, hogy mit rontott el az egyház, hogy mit kell megjavítani, hogy milyen jövőt vázoljanak fel az egyház számára, hogy mik lennének a legsürgetőbb reformok? – mintha csak mai disputát hallgatnánk. A reformáció örök érvényű felismerése azonban az volt, hogy ez így nem lesz jó. Igen, az anyaszentegyház Isten áldott eszköze, mi több, elkülönített, minősített és szent eszköze, hogy a Krisztusban megszerzett üdvösségben megmaradjunk. De ha ez így van, akkor az egyház életének nem önmagára, hanem Krisztusra kell irányulnia. Ha önmagával van elfoglalva, akkor elvételi a dolgot. Ha Krisztusára tekint és hozzá igyekszik – pro rege, akkor minden áldást elnyer. Ha nincs meg benne az igazság áldott igéje, léte üres és hiábavaló. Ha Krisztusnak él és mindig hozzá vezet, akkor, bárha e világ ítélete szerint meddők vagyunk is és lassan már nem leszünk is, mégis megtapasztaljuk a titkot, hogy az anyaszentegyház gyarapodó, és sok gyermeket szül az Ő Urának. Mert ha Reá tekint, Őt keresi, Őt követi, csak az Ő szerzésének enged, akkor és csak ekkor az Istennel áldott és bő gyümölcsöt hozó. Egészen bizonyosan, igen, igen – mert ami embereknél lehetetlen, az Istennél, és csak Istennél lehetséges.

A 2013. novemberi közgyűlés óta nyugalomba vonult lelkipásztorok:

Tariska Zoltán (Pécel, 2013. november 1.), *Tarné dr. Pávich Zsuzsanna* (Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola), *Csuka Tamás* (Vác-Alsóváros, 2014. február 1.), *Suhai Lajos* (Bogyiszló, 2014. április 1.), *Tófalvi Éva* (Ráday Gyűjtemény, 2014. április 1.), *Szabó Tamás* (Lakitelek, 2014. április 1.), *Végh Tamás* (Bp-Fasor, 2014. június 1.), *Orbán Kálmánné* (Bp-Pestszentimre, 2014. június 1.), *Szabó Lászlóné* (Pécsvárad, 2014. július 1.), *Boruss Mária* (Hidas, 2014. július 1.), *Szabó Péter* (Cece, 2014. szeptember 1.)

Áldott nyugdíjas éveket kívánunk sokat szolgált és megfáradt testvéreinknek!

A 2013. novemberi közgyűlés óta elhunyt lelkipásztorok:

Elhunyt

- súlyos betegségét alázattal hordozva *Nyírfás Ágnes* (Pécs-Kertváros, 2014. január 23.),
- a Vértesaljai egyházmegye egyik legidősebb lelkésze, a templomépítő *Kassai Sándor* (Dunaújváros, 2014. március 9.),
- a magyar lelkészi kar egyik leg tudósabb, kiváló szelleme, a Magyar Örökség Díjas *Hegyi-Füstös István* (Bp-Rákosfalva, 2014. április 1.),
- sokak segítője a Zsinati Hivatalban, *Ládonyi Klára* (zsinati hivatal, 2014. április 2.),
- egyházkerületünk korábbi püspöke, *Tóth Károly dr.* (Bp-Kálvin tér, 2014. június 16.), róla külön is megemlékezünk,
- a legújabb kori egyháztörténet tudósa, nemzedékek nevelője, *Ládányi Sándor dr.* teol. professzor (2014. július 12.),
- kerületünk legidősebb lelkipásztorja, *Hegyaljai György* (Bp-Nagyvárad tér 2014. július 21.),
- Krisztus hűséges és alázatos szolgálója, *Molnár Géza* (Ivánca, 2014. szeptember 19.),
- sokak gyámoltója és segítője, *Nagy Tiborné dr.* (Bp-Budahegyvidék, 2014. augusztus 10.),
- az egyik legszerényebb és legkrisztusibb személyiség, *Pintér Béla* (Gomba, 2014. október 10.)

Emlékezzünk róluk a boldog feltámadás reménye alatt.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

7. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést és teljes egészében megjelenteti az egyházkerületi közlönyben.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni az egyházkerület minden lelkipásztorának, gondnokának, presbitereinek, pedagógusainak, hitoktatóinak, diakónusainak az elmúlt hat esztendőben végzett szolgálatát! Külön is köszönti nagytiszteletű Agyagási István, Simonfi Sándor, Peterdi Dániel esperes urakat, és megköszöni szolgálatukat annak befejezése alkalmából. Köszönjük főtiszteletű Szabó István püspök úr, Varga László főigazgató úr, valamint a püspöki hivatal és a dunamelléki sajtószolgálat minden dolgozójának áldozatos munkáját!
3. Az egyházkerületi közgyűlés áldást kér a 450 éves Kecskeméti Református Kollégium további munkájára. Köszönetet mond a vendéglátásért.
4. Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával emlékezik meg elhunyt lelkipásztorainkról: Nyírfás Ágnes, Ládonyi Klára, Hegyi-Füstös István, Kassai Sándor, dr. Tóth Károly, dr. Ladányi Sándor, Hegyaljai György, Molnár Géza, Pintér Béla, dr. Nagy Tiborné.
5. Örömben és békeességben megélt nyugdíjas időt kérünk Tariska Zoltán, Tarné dr. Pávich Zsuzsanna, Csuka Tamás, Suhai Lajos, Tófalvi Éva, Szabó Tamás, Végh Tamás, Orbán Kálmánné, Szabó Lászlóné, Boruss Mária, Szabó Péter testvéreinknek!

8. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A DREK közgyűlése 2014-ben a *Lorántffy Zsuzsanna-díjat* és a *Soli Deo Gloria Díjat felterjesztés hiányában nem adja ki.*

Benda Kálmán-díjban részesíti Váczi Marianna tanárnőt, a kiskunhalasi Szilády Áron Református Gimnázium tanárát.

9. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A közgyűlés hálát ad Istennek a tavalyi évben elvégzett

missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „egyedül Istené a dicsőség”!

2. A közgyűlés elfogadja a 2013. évről szóló beszámolót.
3. A közgyűlés továbbra is megbízza a Missziói Bizottságot, hogy folytassa a megkezdett gyülekezetalapítási programot, és kéri a kerület elnökségét, az egyházmegyék elnökségeit, hogy a 2015. évi költségvetés készítésénél vegyék figyelembe az ehhez szükséges forrásokat.
4. A közgyűlés köszönetét fejezi ki Böttger Antal missziói előadó fáradhatatlan munkájáért.

10. AZ IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: Fodorné Ablonczy Margit

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja az ifjúsági lelkész jelentését.
2. Az egyházkerületi közgyűlés támogatja, hogy a lelkésztovábbképzésben nagyobb szerepet kapjanak a gyakorlati teológia konkrét formái: a gyerekek, a konfirmandusok, a fiatalok közötti misszió, a tanítvánnyá tétel és a gyülekezetbe épülés átmenetének feladatairól szóló napok, hétvégék, szemináriumok.
3. Az egyházkerületi közgyűlés támogatja a gyermek- és ifjúsági missziót azzal is, hogy az egyházmegyékben olyan referensek választását segíti, akik bizalmat nyertek és felhatalmazást kapnak a megye gyülekezeteiben az ifjúsági munka szervezésére.
4. Az egyházkerületi közgyűlés köszönetet mond Fodorné Ablonczy Margit ifjúsági lelkipásztornak eddigi szolgálatáért.

11. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szabó István

1. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni a Tanulmányi Bizottság hatesztendősi munkáját és az egyházmegyei tanulmányi előadók fáradozásait.
2. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a kebelbeli gyülekezeteket és lelkipásztorokat, hogy jelezzék szándékukat a hatodéves képésben való részvételle, különös tekintet-

tel arra, hogy 2015 őszétől lényegesen megnövekedett számú hallgató fog e képzési formában részt venni.

3. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a Hittudományi Kart, hogy képzési és vizsgarendjében tegyen határozottabb megkülönböztetéseket a lelkészképzés és az ún. teológus szak között.
4. Az egyházkerületi közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket, hogy egyházmegyei közösségekben keressék a módját gyülekezeti munkások, diakónusok és presbiterek rendszeres képzésének.
5. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a gyülekezeteket, hogy a hittanoktatás jó lebonyolításához ajánlják pedagógusainknak a hitoktató, illetve hittantanári továbbképzések lehetőségét.
6. Az egyházkerületi közgyűlés a kiskörök és lelkész-értekezletek tanulmányi munkájához ajánlja a vitatott kérdések elmélyült megvitatását.
7. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a zsinati Lelkész-továbbképző Bizottságot, hogy a kialakított rendet vizsgálja felül, hogy a tanulmányi programok még jobban hozzáférhetővé váljanak, és erősödjön a lelképásztori munkát segítő tanfolyamok minősége (igehirdetés, lelkigondozás, családlátogatás).

12. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A DREK Közgyűlése az iskolaügyi jelentést elfogadja.
2. A pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjat az idén az alábbi pedagógusnak adományozza a közgyűlés:

Váczi Marianna tanárnőnek, a Kiskunhalasi Szilády Áron Református Gimnázium pedagógusának a Benda Kálmán-díjat adományozza.

3. A DREK közgyűlése köszönti a 450 éves kecskeméti református oktatást. Isten iránti hálával emlékezik meg az elmúlt évszázadok minden ajándékáról, a fenntartó gyülekezet áldozatvállalásáról, a pedagógusok, lelképásztorok nemzedékeinek szolgálatáról, melynek eredményeként kiművelt emberfők sokaságával gazdagított nemzetünk és egyházunk.

A közgyűlés ugyancsak hálát ad az újraindulásának 20. évfordulóját ünneplő Kecskeméti Református Általános Iskoláért, országosan jegyzett eredményeiért, példaértékű neveléséért, Isten dicsőségét hirdető szolgálatáért.

4. A DREK közgyűlése a kiskunhalasi református gyülekezettel együtt hálát ad a 350 éves Kiskunhalasi Refor-

mátus Kollégium jubileumáért. Hálával emlékezik meg az előttünk járó szolgatársakról, pedagógusokról, tudós tanárokról, akik hűséggel végezték tanító, nevelő munkájukat, szolgálták Urunkat és nemzetünket.

5. A DREK közgyűlése az elmúlt 6 évre visszatekintve örömmel üdvözli, hogy a fenntartó egyházközösségek felelősséggel jártak el az oktatási intézmények átvételekor. A közgyűlés megköszöni az oktatásügy iránt elkötelezett egyházközösségek, egyházmegyék hűséges teherhordozását.
6. A DREK közgyűlése kéri az állam képviselőivel tárgyalást folytató egyházi előjáróinkat, hogy hassanak oda, hogy a most folyó tornaterem- és uszodaépítési program az esélyegyenlőség jegyében terjedjen ki az egyházi fenntartású iskolákra is.
7. A DREK közgyűlése megköszöni az egyházkerület elnökségének, hogy szíven hordozta a kebelbeli oktatási intézmények sorsát, segítve és támogatva az intézményfenntartásban fáradozókat.
8. A DREK közgyűlése köszönetet mond az egyház megyék iskolaügyi előadóinak a tartalmas, részletes beszámolóikért, Hörcsök Imre előadó áldozatos szolgálatáért.

13. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

1. A közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A közgyűlés a jelentés alapján köszönetet mond a gyülekezetek áldozatvállalásáért, diakóniai szolgálataiért, melyet hűséggel végeznek.
3. A közgyűlés köszönetet mond Derencsényi Zsuzsanna hűséges előadói szolgálatáért.

14. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Fogarasi Zsuzsa**

1. Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyék előadóinak és a felmérés végzőinek munkáját.
3. A közgyűlés egyetért a felmérő munka szükségességével és annak folytatását támogatólag ajánlja a megalakuló új közgyűlés figyelmébe.
4. A közgyűlés köszönetet mond dr. Fogarasi Zsuzsa alapos előadói munkálkodásáért, valamint munkatársainak, akik a felmérésben segítettek.

15. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Börzsönyi Judit, Dobó Ágota Zsófia, Korpos Orsolya, Kozák Péter, Magyar Csanád, Sípos Előd Zoltán, Szikszai Szabolcs, Vass Réka Adrienn** a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

16. JELENTÉS LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a hét lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszenteelés időpontját a mai napon, november 6-án, 18.00 órára tűzi ki, a kecskeméti templomban.

18. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a gazdasági bizottság tájékoztatóját.

19. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. Az egyházkerületi közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.
4. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Hegedűs Béla esperes úr fáradozását mind a gazdasági és pénzügyi, mind az építési bizottságban.

20. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: **Derzsi György**

Az egyházkerületi közgyűlés a számvevői jelentést tudomásul veszi.

21. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Lenkeyné Teleki Mária**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a Református Pedagógiai Intézetnek, hogy módszertani segítséget nyújtott gyülekezeteinknek a kötelezően választható hit-és erkölcstanoktatás elindulásához.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a kebelébe tartozó gyülekezetek nevében a Dunamelléki Református Egyházkerületi Gazdasági Bizottságának, hogy a gyülekezeti gyermekmunkás-képzéshez teljes anyagi támogatást nyújtott.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának, hogy a gyermekmunkás-képzés lebonyolításához a helyszínt biztosította.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyermekmunkás-képzés támogatása folyamatosan történjen a 2014-2015-ös tanévben.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Lenkeyné Teleki Mária előadó sok fáradozását a katechéták felkészítésében.

22. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A közgyűlés elfogadja az egyházzenei jelentést.
2. A vizitációs jegyzőkönyvben az eddigi kérdések helyett új, tartalmi, az adott év zenei életét felmérő kérdések legyenek! A zenei oldalainak kitöltése ne legyen opcionális!
3. A közgyűlés megköszöni Hornyák Julianna előadói munkáját, kéri az új Zsinatot, hogy az új énekeskönyv elkészítését célzó, már megkezdett munkát folytassa és fejezze is be.

23. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Váradi Péter**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerület közgyűlése megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2013. évben végzett ebbéli szolgálatát.

3. Az egyházkerületi közgyűlés köszönti a Halas Rádiót és a Bibliás Könyvesboltot és az ott szolgálókra Isten áldását kéri.
4. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Váradi Péter előadó szolgálatát.

24. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsházi András

Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést, megköszöni Bölcsházi András spirituális szolgálatát.

25. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Czikóné Barta Márta Piroska és Keresztes Hajnalka lelkészek lelkészi képzését 2019. december 31-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Lányi Gábor János lelkészi képzését 2019. december 31-ig hatályban tartja.
3. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Turbucz Erzsébet, Bereczky Judit és Kun Ágnes Anna lelkészek lelkészi jellegét 2019. december 31-ig hatályban tartja.
4. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Kozma Ferenc lelkész lelkészi jellegét 2019. december 31-ig hatályban tartja.
5. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Tóth László lelkészi képzésének a hatályban tartásáról az alábbi határozatot hozza:
 - a) Felkéri az egyházkerület püspökét, hogy haladéktalanul, írásban szólítsa fel dr. Tóth Lászlót, hogy 14 napon belül nyilatkozzon, a presbiteri tisztségét vagy a lelkészi képzésének hatályát kívánja megtartani.
 - b) Amennyiben dr. Tóth László úgy nyilatkozik, hogy lelkészi képzését kívánja megtartani, és a nyilatkozathoz mellékeli az illetékes egyházközség lelkészenek igazolását, miszerint a presbiteri tiszteről jogérvényesen lemondott, akkor a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Tóth László lelkészi képzését 2019. december 31-ig hatályban tartja.
 - c) Amennyiben dr. Tóth László nyilatkozatában a presbiteri tisztség megtartásáról nyilatkozik, vagy határidőn belül nem nyilatkozik, akkor a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése nem tartja hatályban dr. Tóth László lelkészi képzését.

26. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Borsos Attila János, Gottfried Richárd és Csoma Áron lelkészek többes jogviszonyát engedélyező egyházmegegyezési határozatot megerősíti.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Pataki András Dávid lelkész többes jogviszonyának engedélyezését az egyházmegegyezéshez utalja.
3. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Révész Jánosné lelkész többes jogviszonyának engedélyezését az egyházmegegyezéshez utalja.

27. MEGÁLLAPODÁS A PRESBITERI SZÖVETSÉGGEL (HORÁNSZKY U.)

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy megkösse a Presbiteri Szövetséggel az ismertetett megállapodást.

28. A DIÓSDI REFORMÁTUS MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG MEGALAKULÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Istennek ad hálát az egyházkerületben folyó gyülekezetszervező misszió újabb gyümölcseért. Egyben Isten áldását és segítségét kívánja az induló gyülekezet önálló életére és gyarapodására.

29. MÉNTELEK-HETÉNYEGYHÁZA SZÉTVÁLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Istennek ad hálát, hogy a Méntelek-Hetényegyháza Református Társegyházközség szétválásával megalakult a Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség és a Kecskemét-Ménteleki Református Missziói Egyházközség, mert ezt a gyülekezetek növekedésének és a misszió gyümölcseinek értékeli.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés külön köszönetét fejezi ki a Bács-Kiskun-sági Egyházmegegyezésnek, hogy a szétválás során parókiával nem rendelkező Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség lelkészlakás-építését 20 millió forinttal segíti.

30. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése megerősíti és nyilvántartásba veszi a Délpesti Református Egyházmegyehatározatát, amely szerint a Jászárkoszállás, Jászfényszaru, Jászdózsa és Jászfákóhalma szórványok gondozását az Újszászi Református Egyházközség helyett a Jászberényi Református Egyházközség lássa el. Reményét fejezi ki, hogy az átsorolás révén a szórványok gondozása a növekedés további lehetőségeit nyitja meg.

31. SZIGETSZENTMIKLÓSI ÖNKORMÁNYZATI TÁMOGATÁSI SZERZŐDÉS

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése előzetesen hozzájárul, hogy a Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség megkösse a kérelem szerinti szerződést Szigetszentmiklós város önkormányzatával.

32. AZ ÚJSZILVÁSI TEMPLOM ÁTMINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése megerősíti a Délpesti Református Egyházmegye határozatát, amelyben a korábban templomként szolgáló újszilvási épületet nem hitéleti célú ingatlaná sorolja át.

33. A DIÓSDI ÉS SÁRPILISI INGATLANOK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése a tulajdonában levő diósdai ingatlant a Diósdai Református Missziói Egyházközségnek ajándékozza. Megbízta és felhatalmazta az elnökséget, hogy az ajándékozási szerződést készíttesse el és írja alá.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése a tulajdonában levő sárpilisi ingatlant a Tolnai Református Egyházmegyének ajándékozza. Megbízta és felhatalmazta az elnökséget, hogy az ajándékozási szerződést készíttesse el és írja alá.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2014. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kiss László – Komlóról Pécsváradra h.lp.

SZÜLETETT:

1. Anna – Lovadi István 1. gyermeke
2. Abigél – Fodor Ákos és István Anna 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Boruss Mária – Hidas
2. Szabó Lászlóné – Pécsvárad

BÁCS-KISKUNSAÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kókai Géza – Tiszakécskéről Lakitelekre b.lp.
2. Nagy Dávid – Érd-Parkvárosból Dunapatajra

SZÜLETETT:

1. Boglárka – Hodánics Tamás 1. gyermeke
2. Péter Benedek – Váradi Péter 1. gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Mikola Borbála – Kelenföldről Külső-Kelenföldre b.lp.
2. Korpos Orsolya – Svábhegy b.lp.

SZÜLETETT:

1. Mihály Levente – Galang-Pető Viktória 2. gyermeke
2. Gergely Péter – Mucsi Zsófia 3. gyermeke
3. Vilmos – Szontágh Szabolcs 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Orbán Kálmánné – Pestszentimre

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Nyikos András – Mátyásföldről Árpádföld missziói ek-be
2. Szűcs Tamara – Halásztelekről Külső-Józsefvárosba hitoktató lp.
3. Pintérné Tóth Ágnes – Rákoscsaba sl.
4. Kozák Péter – Rákoscsaba b.lp.

5. Dobó Ágota Zsófia – Káposztásmegyer b.lp.
6. Székely Zsolt – Fasor sl.
7. Wagana Hughes Njeri – Skótmisszió sl.

SZÜLETETT:

1. Johanna Katalin – Balássy András 3. gyermeke
2. Áron Lukács – Pataki András Dávid 4. gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Reha András – Erdélyből Majosházára
2. Sándor Emma – Vértesacsáról Szolnokra b.lp.
3. Nagy József Mihály – Erdélyből Tápiószelére
4. Petó Balázs – rend.áll.-ból Halásztelekre
5. Tubak János – Tószeg-Tiszavárkonyra exm.
6. Magyar Csanád – Nagykőrösre b.lp.
7. Börzsönyi Judit – Ráckevére b.lp.
8. Mező Istvánné – Tápiószeléről Jászberénybe sl.

SZÜLETETT:

Lídia – Sípos Péter István és Csomós Lídia 1. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sípos Alpár Szabolcs – Biáról rend.áll.-ba
2. Kodácsy Tamás – rend.áll.-ból Dunakeszire b.lp.
3. Sípos Előd Zoltán – Pécelre b.lp.
4. Bob Ilona Enet – rend. áll.-ból Dunakeszire b.lp.

SZÜLETETT:

1. Katinka – Pogrányi Károly és Popovics Mária 3. gyermeke
2. Zete Bertalan – Barthos Gergely Áron 2. gyermeke

TOLNA

–

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Nagy Richárd 4. gyermeke
2. Csongor és Zsófia – Ország István 1. és 2. gyermeke
3. Angéla Virág – Farkas Balázs 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szabó Péter – Cece

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Molnár Géza – Ivánca
- † Pintér Béla – Gomba
- † dr. Nagy Tiborné – Bp-Budahegyvidék
- † Hegyaljai György – Bp-Nagyvárad tér
- † dr. Ladányi Sándor – teológiai prof.
- † dr. Tóth Károly – Bp-Kálvin tér, ny. püspök

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában